

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Eparchiako Dikastirio Larnakas (Küpros) 18. augustil 2014 –
Astinomikos Diefthindis Larnakas versus Masoud Mehrabipari**

(Kohtuasi C-390/14)

(2014/C 372/10)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Vastustaja: Masoud Mehrabipari

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2008/115/EÜ⁽¹⁾ artikleid 15 ja 16 võib lojaalse koostöö põhimõtet, direktiivi eesmärkide saavutamise kasuliku mõju põhimõtet ning karistuste proportsionaalsuse, sobivuse ja mõistlikkuse põhimõtet arvestades tõlgendada nii, et nimetatud artiklite kohaselt on lubatud enne direktiivi ülevõtmist kehtinud siseriikliku õigusnormi (välismaalaste ja sisserände seaduse (peatükk 105) artikli 19 lõike 1 punktid f ja i) alusel esitada süüdistus ebaseaduslikult riigis viibiva kolmanda riigi kodaniku vastu – kelle väljasaatmiseks võetud sunnimeetmed ei ole tulemusi andnud ja kelle kinnipidamine on kestnud üle 18 kuu – alusel, et tal ei ole kehtivat passi ja ta ei tee ametivõimudega koostööd, et talle saatkonna kaudu kehtiv pass väljastada, viidates kartusele Iraani ametivõimude poolse tagakiusamise ees?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas süüdistuse võib esitada kohe pärast seda, kui on möödunud kinnipidamiseks väljasaatmise eesmärgil kehtestatud maksimaalne 18-kuuline tähtaeg, mille tagajärjel ebaseaduslikult riigis viibivat kolmanda riigi kodanikku ei vabastata ja tema kinnipidamist talle esitatud süüdistuse menetlemiseks jätkatakse, kui kohus peab seda kohtumenetlusest kõrvalehoidmise ohu tõttu vajalikuks?
3. Mida tähendab kolmanda riigi kodaniku „koostöö puudumine” direktiivi 2008/115 artikli 15 [lõike 6 punkti a] tähenduses ning eelkõige, kas selle mõistega on kooskõlas siseriiklikud õigusnormid (välismaalaste ja sisserände seaduse (peatükk 105) artikli 19 lõike 1 punktid f ja i), millega nähakse ette kriminaalkaristus igasuguse keeldumise eest „esitada juhatajale tema nõutud mis tahes dokument” kui ka „juhataja igasuguse aktiivse või passiivse takistamise või talle vastupanu osutamise eest tema ametikohustuste täitmisel” seoses passi esitamata jätmisega, samas kui puuduvad sätted, mis puudutavad ametivõimude tegevust päritoluriigi ametivõimude suhtes kolmanda riigi kodaniku edukaks väljasaatmiseks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT L 348, lk 98).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
18. augustil 2014 – Api Raffineria di Ancona SpA versus Comitato nazionale per la gestione della
Direttiva 2003/87/CE jt**

(Kohtuasi C-391/14)

(2014/C 372/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Api Raffineria di Ancona SpA

Vastustajad: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL⁽¹⁾ on kehtetu, kuna seal ei võetud tasuta eraldatavate kvootide arvutamisel arvesse heitgaaside – või terastööstuse protsessigaaside – põletamisega seotud heitkoguste protsenti – ega koostootmise teel saadud soojusega seotud heitkoguste protsenti, rikkudes seega ELTL artiklit 290 ja direktiivi 2003/87/EÜ⁽²⁾ artikli 10a lõikeid 1, 4 ja 5, ületades selle direktiiviga antud volituste piirid ja minnes vastuolu direktiivi eesmärkidega (energiatõhusamate tehnoloogiate toetamine ja majandusarengu ning tööhõive vajaduste eest seismine)?
2. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on ELL artiklit 6 silmas pidades kehtetu, kuna see otsus on vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (EIÖK) lisaprotokolliga artikliga 1 ja selle konventsiooni artikliga 17, rikkudes põhjendamatult kaebuse esitanud äriühingute õiguspärasest ootust, et neile jääb alles vara, mis seisneb neile esialgu eraldatud ning neile direktiivi alusel ette nähtud kvootide koguses, ja jättes nad niiviisi ilma eelnimetatud varast tulenevast majanduslikust kasust?
3. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, arvestades, et otsus rikub ELTL artikli 296 lõiget 2 ja Nice'i harta artiklit 41, olles piisavalt põhjendamata?
4. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkoguse (mis on ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks oluline tegur) arvutamisel ei võetud arvesse muutusi mõiste „põletusseade” tõlgendamises, mis toimusid direktiivi 2003/87/EÜ rakendamise esimese (2005–2007) ja teise faasi (2008–2012) vahel?
5. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõiget 2, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkogus (mis on üks ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks olulisi andmeid) arvutati liikmesriikide esitatud andmete alusel, mis ei olnud ühtsed, põhinedes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 erinevatel tõlgendustel?
6. Viimaks, kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikes 1 ja artikli 23 lõikes 3 ette nähtud menetlusnorme?

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT 275, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32).